

ŠKOLITELSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI JAKUBA LIŠKY

PŘEDLOHA V TVORBĚ SPOLKU JEDL

Bakalářská práce Jakuba Lišky analyzuje na základě dvou inscenací - Médeiy a Soukromých rozhovorů - úlohu zdrojových inspiračních textů v tvorbě spolku JEDL, resp. v tvorbě vlastních textů, které na podkladě jednotlivých předloh Lucie Trmíková píše a které následně tvůrčímu týmu slouží jako východiska k jejich inscenacím.

Liška tvorbu spolku dlouhodobě sleduje, v průběhu bakalářského stupně studia navíc absolvoval stáž u vzniku site-specific inscenace Malý stvořitel (režie: Jan Nebeský, premiéra: 22. 6. 2020). Jeho zkušenost s tvorbou JEDL je patrná i v předložené práci, neboť Liška své poznatky z analýzy předloh dvou inscenací zasazuje do širšího kontextu poetiky souboru.

Samotná práce je rozdělena do tří částí - v první Liška analyzuje Trmíkové Médeiu a její inspirační zdroje, tedy Médeiu Euripida, Senecy, Anouilha a Wolfové. Ve druhé se zabývá srovnáním Soukromých rozhovorů Trmíkové a Bergmana. V poslední části shrnuje své poznatky a pojmenovává obecnější principy v tvorbě Lucie Trmíkové, která vzniká pro spolek JEDL.

Celou práci se přitom prolíná otázka, nakolik jsou Trmíkové texty autorské. Liška tak prozkoumává velmi složité pole identity díla, resp. rozlišení mezi dílem, námětem, interpretací jako kreativním uměleckým aktem ad. Porovnává jednotlivé pasáže textů, věnuje se všem škrtkům, tematickým proměnám, srovnává, jak se s úpravami mění kontext, celkové vyznění ap. V tomto výzkumu také spočívá hlavní přínos Liškovy práce, byť by některým závěrům zajisté pomohlo větší teoretické zázemí, které by mohlo sloužit i k prohloubení dosažených závěrů (např. v rozlišení mezi dramatem, dramatizací či adaptací). To jsou ovšem nároky, které v tomto případě přesahují požadavky na bakalářskou práci a věřím, že pokud se bude Liška tématu i nadále věnovat, může tyto nedostatky v dalším výzkumu poměrně snadno napravit. Práce je proto velkým příslibem do budoucna. A to i z toho důvodu, že Liška projevuje ve svých interpretacích obrovský talent pro detail, což dokládají mj. následující dva poznatky - metaforické využití koberec ve smyslu zametání problémů pod koberec v inscenaci Soukromých rozhovorů nebo interpretace termovize v Médeie, která podle něj ukazuje na fakt, že vyřčená slova pouze zdánlivě a falešně zahřejí na srdci. Přiznám se, že se u studentů s takto svébytným a vytříbeným citem, který je ovšem vždy po duchu díla, během výuky běžně příliš často nesetkávám.

Je však nutné podotknout, že by práci jistě prospělo, pokud by se Liška ve svých interpretacích soustředil více i na jiné oblasti analýzy než na děj jednotlivých předloh a zároveň je neinterpretoval jen z dnešní perspektivy, resp. by se ještě víc zabýval historicko-sociálními souvislostmi.

Celkově hodnotím vedení práce velmi pozitivně, Liška se tématu poctivě věnoval, svůj výzkum i přes ztížené podmínky způsobené koronavirovou krizí průběžně konzultoval a zapracovával jednotlivé připomínky. A znovu opakuji, že Liškův přístup je v mnohém jedinečný a je pro mě – v případě jeho pokračování ve studiu – také příslibem do budoucna.

Práci doporučuji k obhajobě s navrhovanou známkou B.

V Praze, dne 27. 8. 2020

MgA. Vít Neznal, Ph.D.